

disputants-חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י			
ורבי יהודה										ז	י.			
עמך - משום שכנה.	[רבי יהודה]									!	◇	י.		
ורבנן										ז	י.			
אמר קרא (במדבר י"א) ונשאו אתך במשא העם, אתך - ואת בהדיהו.	[רבנן]									!	◇	י.		
ורבי יהודה										ז	י.			
אתך - בדומין לך.	[רבי יהודה]									!	◇	י.		
ורבנן										ז	י.			
(שמות י"ח) מוהקל מעליך ונשאו אתך, נפקא. וילפא סנהדרי גדולה מסנהדרי קטנה.	[רבנן]									!	◇	י.		
(במדבר י"א) וישארו שני אנשים במחנה	תנו רבנן:										■	◇	י.	
בקלפי נשתיירו.	יש אומרים:									◆	■	◇	י.	
שבשעה שאמר לו הקדוש ברוך הוא למשה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אמר משה: כיצד אעשה? אברור ששה מכל שבט ושבט - נמצאו שנים יתירים, אברור חמשה חמשה מכל שבט ושבט - נמצאו עשרה חסרים, אברור ששה משבט זה וחמשה משבט זה - הריני מטיל קנאה בין השבטים, מה עשה? בירר ששה ששה, והביא שבעים ושנים פיתקין, על שבעים כתב זקן ושנים הניח חלק, בללן ונתנן בקלפי, אמר להם: בואו וטלו פיתקיכם כל מי שעלה בידו זקן אמר: כבר קודשך שמים, מי שעלה בידו חלק? אמר: המקום לא חפץ בך, אני מה אעשה לך?											■	■	◇	י.
כיצד דבר אתה אומר: (במדבר ג') ולקחת חמשת שקלים לגלגלת, אמר משה: כיצד אעשה להן לישראל? אם אומר לו תן לי פדיונך וצא - יאמר לי: כבר פדאני בן לוי. מה עשה? הביא עשרים ושנים אלפים פיתקין, וכתב עליהן בן לוי, ועל שלשה ושבעים ומאתים כתב עליהן חמשה שקלים, בללן ונתנן בקלפי. אמר להן: טלו פיתקיכם. מי שעלה בידו בן לוי - אמר לו: כבר פדאני בן לוי. מי שעלה בידו חמשת שקלים, אמר לו: תן פדיונך וצא.											■	■	◇	י.
במחנה נשתיירו.	רבי שמעון:									◆	■	◇	י.	
בשעה שאמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: אספה לי שבעים איש אמרו אלדד ומידד: אין אנו ראויין לאותה גדולה, אמר הקדוש ברוך הוא: הואיל ומיעתתם עצמכם - הריני מוסיף גדולה על גדולתכם. ומה גדולה הוסיף להם - שהנביאים כולן נתנבאו ופסקו, והם נתנבאו ולא פסקו.											■	■	◇	י.
ומה נבואה נתנבאו?											^		י.	
אמרו: משה מת, יהושע מכניס את ישראל לארץ.											!	◇	י.	
על עסקי שליו הן מתנבאים, עלי שליו, עלי שלין	אבא חנין אומר משום רבי אליעזר:										!	◇	י.	
על עסקי גוג ומגוג היו מתנבאין, שנאמר (יחזקאל י"ח) כה אמר ה' אלהים האתה הוא אשר דברתי בימים קדמונים ביד עבדי נביאי ישראל הנבאים בימים ההם שנים להביא אתך עליהם וגו', אל תיקרי שנים אלא שנים, ואיוזו הן שנים נביאים שנתנבאו בפרק אחד נבואה אחת - הוי אומר אלדד ומידד.	רב נחמן:										!	◇	י.	
כל הנביאים כולן נתנבאו ופסקו, והן נתנבאו ולא פסקו.	אמר מר:										■	◇	י.	
מנא לן דפסקו?											ז	י.		
אילימא מדכתיב (במדבר י"א) ויתנבאו ולא יספו.											!	י.		
אלא מעתה (דברים ה') קול גדול ולא יסף, הכי נמי דלא אוסיף הוא? אלא - דלא פסק הוא											ז	י.		
אלא: הכא כתיב ויתנבאו, התם כתיב (במדבר י"א) מתנבאים - עדיין מתנבאים והולכים.											!	◇	י.	
בשלמא למאן דאמר משה מת - היינו דכתיב (במדבר י"א) אדני משה כלאם, אלא למאן דאמר הנך תרתי, מאי אדני משה כלאם?											ז	◇	י.	
דלאו אורח ארעא, דהוה ליה כתלמיד המורה הלכה לפני רבו.											!	◇	י.	

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

סנהדרין- דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
בשלמא למאן דאמר הנך תרתי - היינו דכתיב מי יתן, אלא למאן דאמר משה מת - מינח הוה ניהא ליה?												⊠
לא סיימוה קמיה.												⊠
מאי כלאם												^
אמר ליה: הטל עליהן צרכי ציבור, והן כלין מאיליהן.												⊠
מניין להביא עוד שלשה.												■
סוף סוף, לרעה על פי שנים לא משכחת לה אי אחד עשר מזכין ושנים עשר מחייבין - אכתי חד הוא, אי עשרה מזכין ושלושה עשר מחייבין, תלתא הון												⊠
אי אתה מוצא אלא כמוסיפין, ודברי הכל, ובסנהדרי גדולה ואליבא דרבי יהודה דאמר שבעים.	רבי אבהו:											⊠
במוסיפין עושין בית דין שקול לכתחילה	ואמר רבי אבהו:											■
פשיטא												⊠
מהו דתימא: האי דקאמר איני יודע כמאן דאיתיה דמי, ואי אמר מילתא - שמעינן ליה, קא משמע לן דהאי דקאמר איני יודע כמאן דליתיה דמי, ואי אמר טעמא לא שמעינן ליה.												⊠
סנהדרי שראו כולן לחובה - פוטרין אותו. מאי טעמא? כיון דגמירי הלנת דין למעבד ליה זכותא, והני תו לא חזו ליה.	רב כהנא:											⊠
אין מושיבין בסנהדרי אלא בעלי קומה, ובעלי חכמה, ובעלי מראה, ובעלי זקנה, ובעלי כשפים, ויודעים בשבעים רשון, שלא תהא סנהדרי שומעת מפי המתורגמן.	רבי יוחנן:											⊠
אין מושיבין בסנהדרין אלא מי שיודע לטהר את השרץ מן התורה.	רב יהודה אמר רב:											⊠
אני אדון ואטהרנו ומה נחש שממית ומרבה טומאה - טהור, שרץ שאינו ממית ומרבה טומאה - אינו דין שיהא טהור?	רב:											■
ולא היא, מידי דהוה אקוץ בעלמא.												⊠
כל עיר שאין בה שנים לדבר ואחד לשמוע - אין מושיבין בה סנהדרי. ובביתר הוה שלשה, וביבנה ארבעה: רבי אליעזר, ורבי יהושע, ורבי עקיבא, ושמעון התימני דן לפניהם בקרקע.	רב יהודה אמר רב:											⊠
שלישית - חכמה. רביעית - אין למעלה הימנא	מיתבי:											⊠
הוא דאמר כי האי תנא												!
שניה - חכמה, שלישית - אין למעלה הימנא.	דתניא:											!
למידין לפני חכמים - לוי מרבי												⊠
דנין לפני חכמים - שמעון בן עזאי, ושמעון בן זומא, וחנן המצרי, וחנניא בן חכינאי.												⊠
המשה: שמעון, שמעון, ושמעון, חנן, וחנניה.	רב נחמן בר יצחק מתני:											⊠
רבותינו שבבבל - רב ושמואל.												⊠
רבותינו שבארץ ישראל - רבי אבא.												⊠
דייני גולה - קרנא.												⊠
דייני דארץ ישראל - רבי אמי ורבי אסי.												⊠
דייני דפומבדיתא - רב פפא בר שמואל												⊠
דייני דנהרדעא - רב אדא בר מניומי												⊠
סבי דסורא - רב הונא ורב חסדא.												⊠
סבי דפומבדיתא- רב יהודה ורב עינא												⊠

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מיבאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ◌ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא-key:	

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הריפי דפומבדיתא - עיפה ואבימי בני רחבה.												◊	יז:
אמוראי דפומבדיתא - רבה ורב יוסף.												◊	יז:
אמוראי דנהרדעי - רב המא.												◊	יז:
נהרבלאי מתנו - רמי בר ברבי.												◊	יז:
אמרי בי רב - רב הונא.												◊	יז:
אמרי בי רב	והאמר רב הונא:							◌				◊	יז:
אלא: רב המנונא.												◊	יז:
אמרי במערבא - רבי ירמיה.												◊	יז:
שלחו מתם - רבי יוסי בר חנינא.												◊	יז:
מחכו עלה במערבא - רבי אלעזר.												◊	יז:
והא שלחו מתם לדברי רבי יוסי בר חנינא								◌				◊	יז:
אלא איפוך: שלחו מתם - רבי אלעזר, מחכו עלה במערבא - רבי יוסי בר חנינא.												◊	יז:
וכמה יהא בעיר ויהא ראויה לסנהדרין מאה ועשרים וכו'.												◌	יז:
מאה ועשרים מאי עבדתיהו?												◌	יז:
עשרים ושלשה כנגד סנהדרי קטנה, ושלש שורות של עשרים ושלשה - הרי תשעים ותרתי. ועשרה בטלנין של בית הכנסת - הרי מאה ותרתי. ושני סופרים, ושני חזנין, ושני בעלי דינין ושני עדים, ושני זוממין, ושני זוממי זוממין - הרי מאה וארביסר.												!	יז:
כל עיר שאין בה עשרה דברים הללו אין תלמיד חכם רשאי לדור בתוכה: בית דין מכין ועונשין, וקופה של צדקה נגבית בשנים ומתחלקת בשלשה, ובית הכנסת, ובית המרחץ, ובית הכסא, רופא, ואומן, ולבלב ומלמד תינוקות.	ותניא:											!	יז:
אף מיני פירא, מפני שמיני פירא מאירין את העינים.	משום רבי עקיבא אמרו:											◌	יז:
רבי נחמיה אומר וכו'.												◌	יז: